

Güzel Bir Hapın İçindeki Zehir

İmha Kolektif

2025

“Kadın kutsaldır, toplumun baş tacıdır. Kadın annedir, kadın doğurur, kadın bakar, kadın besler, kadın sıcak tutar. Kadın duygusaldır, kadın ağlar, kadın gülümser, kadın aşık eder. Kadın baharın habercisidir, kadın kutsaldır, kadınlar baş tacımızdır. Kadın irrasyoneldir, kadın histeriktir, kadın dramatiktir. Kadın para düşkünüdür, kadın aldatır, kadın yalan söyler. Kadın çirkindir, kadın kılıdır, kadın kiloludur. Kadın aptaldır, kadın mutfağa aittir.”

Daimi bir tabudur kadın olmak. Erkek akıl ile büyütülmüş ve büyütülmeye devam eder bir toplumda gerek gizlenilir gerek gösterilir. Erkeğe hizmet ederse güzelliğiyle ve “yaratma”sı ile tebrik edilir. Bir fantezidir, sermayenin en büyük fantezisi. Çünkü tabu, fantezilerden en cazip gelenidir kulağa.

Doğurganlığı ile tebrik edilir kadınlar. Patronların milyardlarına ve sermayeye katkıda bulunacak; sistemi sürdürecektir geleceğin işçisi olan çocukları dünyaya getirmesi kutlanır, evde durulması söylenir ona. “Çocuğa bakması için...” denir, “Çocuk annesiz büyümesin...” diye denir. Gizlenir, iş hayatından da sokaktan da izole edilir çünkü kadın annedir, kutsal yuvayı kurandır, kadın dokunulmazdır... Kendisi doğurup doğurmak istemediği konusunda fikir sahibi olamaz, doğurmak istemezse, aldırırsa “katil” ve çocuk sahibi olmak istemezse “bencil”dir. Üretim aracı olarak görülür toplum tarafından. Yalnızca patronunun, yani kocasının, sahip olduğu dokunulmaz bir mülkiyettir kadın. Bakılamaz ona, görülmesi gerekir. Günahtır, güzelliği ve doğurganlığı günahtır. Kanaması günahtır kadının. “Kan herkesi iğrendiren bir şeydir, bir hayvanın damarlarından çıkan ölümü ve totemi sembolize edendir.” Kanaması saklanır, öğretilmez neden kanadığı neden bu ağrıları çektiği. Tek söyledikleri artık gerçek bir kadın olduğudur. Artık “yaşı gelmiş”tir. Hijyen ürünlerini ona satarlar, siyah bir poşete atarlar gözükmesin diye. Hijyen ürünlerini ona satarlar, milyonlarca insana bu ayrıcalık tanınmaz. Sermayenin ne de işine gelir kadının tabu olması... Kadınlara satabileceği çok ürün vardır bu sayede. Günah olan sana karşılıksız verilemezdir.

Güzelliği ile tebrik edilir. Kadını “elde etmek” için erkeğin yapmayacağı şey yoktur. Bir statü sembolüdür kadının güzelliği. Serilmiş bir masada şampanyasını içen takım elbiseli bir adamın koluna ancak güzel bir kadın yakışır. Gücüyle ve parasıyla o kadını “fethetmiştir”. Konuşamaz kadın o masada, fikrini belirtmez. Masum bir tebessüm ile kocasının dediklerini dinler, onu yüceltir, ona aittir. Elbisesi, makyajı ve saçları kendisi için belirlenmiştir. Asil bir kadın asil giyinmelidir. Kocasının mal varlığını ve sınıfını göstermelidir. Kadın yaşlanmamalıdır, kadın kilo almamalıdır, kadın hasta gözükmemelidir, kadın kılı olamaz, kadın dağınık saçla makyajla dışarı çıkamaz. Güzellik endüstrisinin var olma sebebidir bu sınıf ayrımını belli etme çabaları. Bahsi geçen asil kadınlara yalnızca ekranlarda, gazetelerde ve dergilerde bakar genç kızlar. “Adeta bir prenses!” Prensesler zayıftır, beyaz tenlidir, zariflerdir ve en önemlisi feminenlerdir. “Ben de prenses olacağım!” Güzellik endüstrisinin var olma sebebidir bu genç kızların hayalleri.

Çok iyi bilirler kadını metalaştırmayı. Reklamları için yeni bir yüz isterler hep. Orada sattıkları ne kıyafettir, ne ayakkabıdır. Sattıkları şey, kadının güzelliğidir. Bunu hep sağlarlar, kullanırlar. Bilimin naratiflerini değiştirirler neyin güzel olduğunu belirlemek için, kadınların neye ihtiyacı olduğunu göstermek için. Kadının estetikliğini bir fantezi olarak satarlar. Nasıl bir kadın olmak istiyorsun? Asil mi, modern mi, hipster mı, rockstar mı, etnik mi, bohem mi... Ucuza çalıştırdıkları hemcinslerini ve çocukları haftanın 5’te 4’ünü kurduğu marka krallığını sürdürmek için iğrenç şartlarda çalıştırıp bizlere sunarlar. Bu emekçilerin isimleri asla geçmez, yalnızca markanın artı değerini sana satan parlar pod-yumlarda. “Seçeneklerin sonsuz. Biz sana tarzını bulmakta yardım edeceğiz, senin için ürünlerimiz var. 8 Martta, 14 Şubatta, Kara Cuma günlerinde özel indirimlerimiz var. O ürünü alıyorsan bu yanında çok iyi gider! Bu etekle bu kemer, bu rujla bu dudak kalemi, bu nemlendiriciyle bu sivilce kremi...” Seçeneklerin gerçekten de sonsuz.

Gücüyle tebrik edilir kadınlar. Şirketlerinde geldikleri pozisyon olsun, çocuklara gençlere eğitim vermeleri olsun, tedavi ettikleri hasta sayısı olsun tebrik ederler hepsini. Ama hiçbir zaman bir erkeği tebrik ettikleri kadar değil. Hiçbir zaman erkeklere verdikleri maaş kadar değerli ceplerine giren. “Ama yıllardır böyle! Bizim yapabileceğimiz bir şey yok.” Ucuz işgücüne ihtiyaç duyar kapitalizm, kadını postergirli olarak kullanırlar. “Bakın, biz kadınların da iş hayatına atılmasına saygı duyuyoruz! 15 kişilik takımımızda 2 kadın var! Daha ne olsun?” Kadın orada performatif bir vicdan sergisine oyuncak olur

ister istemez. Patron veya işyerindeki erkekler kadının buralara gelmek için etik olmayan işlere giriştiğini düşünür, çünkü nasıl olabilir ki bir kadının onlardan eksik veya daha az çalışkan, zeki olmadığı? “Bir müzisyen, bir aktris! Ne kadar da ilham verici... Edepli bir insanın yapması gereken işler... Seks işçiliği de nedir?! Bunu yapanın kendisine saygısı yoktur! Evde çocuklarına bakması gereken ve ev işlerini yapması gereken kadının işi iş midir? Kadın bunun için vardır zaten!” Talebine göre ortaya çıkan işler arasına girdiğini fark etmez ve bu kadınların emeğini görmezden gelir. İşçi terimini onlara uygun görmez. Erkek düşünemez erkek egemen toplumun isteğine göre sistematikleşmiş işlerin var olduğunu. Kendi çıkarına hareket eden bu sistemde kadınları birbirine düşürmeyi çok iyi bilir. MadonnaFahişe sendromunu erkek akla yerleştirir. Çünkü kadın, erkeğin istediği gibi yaşamazsa ahlaksızdır. Aile yapısına tehdittir. Sermayeye prangalı, kutsal aile yapısı...

Feminenliği ile tebrik edilir kadınlar. Naif olmalarıyla, pasif ve hep güler yüzlü olmalarıyla. Kolayca sömürülebilmeleriyle... Sermaye düzeninin temelini atmış ataerkil “klasik aile yapısı”nın yapıtaşı olmalarıyla... Kadın ve erkek. Evlilik kadın ve erkek arasında olur çünkü... “Kadın ve erkek evlenir, sonra dünyaya çocuk(lar) getirirler. Bu hep böyledir!” Bu doğurgan olma özelliği, kadınlığın tanımlanmasının temel yapıtaşlarından olmuştur maalesef. Kutular haline getirilmiş ve biyolojik özellikleri belirtmek için değil, insanların metalaştırılmalarını kolay kılmak ve kategorize etmek için kullanılan cinsiyet tanımlarına uymadığını hisseden bir insan aniden “karşıt” görülür. Hastalıklı görülür, kafası karışık görülür, başına yıkarlar dünyayı. Aile korunmamıştır, aile ideali tehlikededir... Aileyi ayakta tutmayan cinsiyeti veya cinsiyetsizliği meşru görülmez... Eşcinsel, trans, kuir kadınların kadınlığı meşru görülmez. Ama insan doğasında yeri olan ve yıllarca yeri olmuş bu olguları kendi kârına çevirmeyi bilir kapitalizm. Fetişleştirir kuir bireyleri. Bir fantezidir, sermayenin en büyük fantezisi. Çünkü tabu, fantezilerden en cazip gelenidir kulağa. Kuir olmayan insanları kullanır, alıcı kitleye fetiş ideası olarak satar. Bu sadece kuir bireyler için geçerli değildir. Feminenliği ve cinsiyet rollerini reddeden herhangi bir insanı bu yol ile fetişleştirir. Çünkü o kişi “karşı çıkar” o kişi “karşı çıktığı için baştan çıkarıcıdır”. O kişi “farklıdır”.

Sessiz olmalarıyla tebrik edilir kadınlar. Onca yıldır çektikleri bu sistematik azaba karşı koymamaları için ataerki her zaman onları susturmaya çalışmıştır. Fakat orta sınıf bir Avrupalı beyaz kadının üstündeki baskı işçi sınıfı bir Levanten kadının üstündeki baskıyla bir değildir. Gününü bitirme odaklı düşünen bir kadınla uzak geleceğini düşünme odaklı bir kadının sorunları bir değildir. Feminist düşünce bunun altını çizerek belirtmiştir bize yıllarca. Neo liberal düzenin “feminizm” anlatıları buna dikkat çekmemektedir. Reformist uygulamalarla kadınları memnun etmeye çalışırken radikal feminizm daima sadece kadınların değil, tüm insanların yararına düşünmüştür. Fakat ayrıcalığın başladığı yerde alışılmış olmak, topluca üstesinden gelinmiş olduğunu belirtmez. Bu yüzden kadınların varlıklarının bile politik olduğunu her zaman hatırlatmak gerekir. Feminizm, özgürlüğü ve enternasyonallığı temelinde bulunduran bir ideolojidir. Bu özgürlük ve enternasyonallık sadece ayrıcalıklı veya belli gruplara tanınmış değildir. Dünyadaki herkes içindir. İrkçi temelli feminizm, homofobi ve(ya) transfobi temelli feminizm, hayvan düşmanlığı ve ekoloji düşmanlığı temelli feminizmden bahsedilemez. Toplumsal yapılandırmalarla oluşmuş hiyerarşilere, sermaye düzenine karşı olan bir yapılanmadır feminizm. Kadın hakları ve özgürlükleri topluma liderler tarafından kazandırılmamıştır. Bizlere anlatılanların arkasında bunun için savaştan binlerce kadın olmuştur. Unutulmamalıdır ki düzene karşı görüşlü olmak bu sistemin çıkarına olmayacağı için isimleri kirli kılacaklardır. Tıpkı Rosa Luxemburg’a, Susan Anthony’e, Leila Khaled’e, Fusako Shigenobu’ya, Emma Goldman’a yaptıkları gibi. Şu an ise verdikleri mücadeleleri, kavgaları kurtuluş doğrultusunda bize ışık tutuyor, her zaman tutacak. Yaşasın enternasyonal kadın dayanışması! Yaşasın Filistinli, Sudanlı, İrlandalı, Kürdistanlı, Afganistanlı, Kongolu kadınların verdikleri mücadele! Yaşasın kadın olmak, yaşasın kadının zincirini kırmak isteyen herkes!

Posia

İmha Kolektif
Güzel Bir Hapın İçindeki Zehir
2025

edu.wll.im